

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์แก้ไขปัญหาในการเรียนวิชาวงจรไฟฟ้ากระแสสลับ อันเนื่องมาจากผู้เรียนไม่ซักถามผู้สอน ไม่มีการทบทวนบทเรียนก่อนเข้าเรียนรวมไปถึงผู้เรียนมักจะมี การละเลยจุดเล็กๆน้อยๆ เช่น เครื่องหมายและหน่วยโดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนจับกลุ่ม 3 คนเพื่อให้ ช่วยเหลือกันเป็นกลุ่มในการเรียนและช่วยกันเรียน และ ทำการแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยให้ กลุ่มหนึ่งเป็นผู้ทำแบบฝึกหัดบนกระดานและอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบโดยจะแจกกระดาษ Post-it ให้ตามตำแหน่งที่ผิดและทำการแก้ไขให้ถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นการฝึกหัดเด็กที่เก่งมีน้ำใจช่วยเหลือเด็กที่ อ่อนกว่าตัวเอง เพื่อเป็นการไม่ให้เกิดการเห็นแก่ตัว เด็กอ่อนก็จะไม่รู้สึกเหมือนกับตัวเองถูกทิ้ง และเด็ก ก็จะมีการร่วมมือกันทำงานเป็นทีมมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันอีกทั้งยังทำให้เกิดความกระตือรือร้น ตั้งตัวในการทำงานร่วมกัน

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่องนี้วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวงจรไฟฟ้าของนักศึกษา **ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง**ชั้นปีที่ 1 (ปวส. 1) เรื่อง กฎของเคอร์ชอฟ โดยการสอนแบบใช้สื่อประสม **วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร** จังหวัดสุพรรณบุรี

ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 (ปวส. 1) **วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร** ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ **แผนการสอน**จำนวน 8 คาบ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวงจรไฟฟ้า เรื่อง กฎของเคอร์ชอฟ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) **และร้อยละ (%)**

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวงจรไฟฟ้า เรื่อง กฎของเคอร์ชอฟ โดย การสอนแบบใช้ **สื่อประสม**ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 (ปวส. 1)หลังการเรียนสูงกว่าก่อน การ **เรียน**

ชื่องานวิจัย

การส่งงานของนักเรียน

ชื่อผู้วิจัย

นายธน โก พรมสร

แผนก

ก่อสร้าง

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวกับการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนในการส่งงานในวิชา พื้นฐานงานไม้ ซึ่งข้าพเจ้าได้จัดทำแบบบันทึกพฤติกรรมกรส่งงานของนักเรียนในการส่งงานแบบฝึกหัดและการทำ ใบงานปฏิบัติ ซึ่งได้ข้อสรุปว่าในตอนแรกของงานวิจัยนักเรียนบางคนยังไม่สามารถปรับตัวเองให้มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายแต่เมื่อได้รับการกวดขันจากครูผู้สอนนักเรียนสามารถปรับปรุงความรับผิดชอบของตนเองในการส่งงานได้มากยิ่งขึ้น

ชื่อเรื่อง การวิจัยในชั้นเรียนพฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร อำเภอยูทุม จังหวัดสุพรรณบุรี
ผู้วิจัย ธนวัฒน์ จิตต์ใจฉ่ำ

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียน
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร อำเภอยูทุมจำนวน 50 คน เครื่องมือในการศึกษา
แบบสังเกต และแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอ
ด้วยตารางประกอบความเรียงแบบบรรยายผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนอยู่ใน
ระดับปานกลาง และขณะเรียนอยู่ในระดับน้อยส่วนปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนทั้ง 4 ด้าน อยู่ใน
ระดับปานกลางคือปัจจัยด้านพฤติกรรมการสอนของครู ปัจจัยด้านความพร้อมของนักเรียน ปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมในห้องเรียน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่บ้าน

ชื่อเรื่อง	การปรับปรุงแบบการเรียนการสอนในรายวิชางานจักรยานยนต์โดยใช้สื่อการสอน
ผู้วิจัย	นายรัชชัย เชื้ออิบ
แผนกวิชา	ช่างยนต์
หน่วยงาน	วิทยาลัยการอาชีพอุทอง

บทคัดย่อ

ในรายวิชางานจักรยานยนต์เป็นส่วนหนึ่งของหมวดวิชาชีพพื้นฐานในแผนกช่างยนต์ เป็นวิชาที่นักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ต้องมีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการถอดประกอบชิ้นส่วนของรถจักรยานยนต์ซึ่งในบางครั้งการศึกษาในหนังสืออย่างเดียวอาจไม่เพียงพอและดึงดูดความสนใจของนักศึกษาได้ดังนั้นจึงได้มองหาแนวทางที่ทำให้นักศึกษาได้เข้าใจและสนใจในการเรียนการสอนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบต่างๆและจากแหล่งความรู้และได้ศึกษาจากผลงานวิจัยเพื่อนำมาใช้สร้างองค์ความรู้ให้เกิดกับผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งพบว่าการใช้ชุดการสอนสื่อการสอนเป็นวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการจัดทำแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามการปรับปรุงแบบการเรียนโดยใช้สื่อการสอน รายวิชางานจักรยานยนต์ (รหัสวิชา ๒๑๐๑-๒๑๐๒) ระดับปวช. สาขาช่างยนต์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ผู้ตอบแบบสอบถามการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนโดยใช้สื่อการสอน รายวิชางานจักรยานยนต์ (รหัสวิชา) ระดับปวช. สาขาช่างยนต์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๒๘ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๑๐ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหาของสื่อการสอน มีความเหมาะสมต่อการเรียน / เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๘ รองลงมาคือ ความเพียรพยายาม/ความตั้งใจใฝ่เรียนรู้จากการใช้สื่อ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๘ และอันดับที่ ๓ มีสื่อ/อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๕๐ สื่อการสอนเหมาะกับผู้เรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๙ และอันดับสุดท้าย สื่อการสอนมีสีสันสวยงาม เหมาะสมกับการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย ๓.๙๕ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๖๓

หัวข้อวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีสินค้า
เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าในสมุดรายวันทั่วไป ของนักเรียน
ระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผู้เขียน นางสาวผกาแก้ว จันทราชศรี

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

แผนกวิชา การบัญชี

พ.ศ. 2560

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีสินค้า เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าในสมุดรายวันทั่วไป ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะ ผลปรากฏว่าผู้เรียนทั้งหมดทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์ 50% ทุกคนและนักเรียน มีค่าเฉลี่ย 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53 ของจำนวนผู้เรียนที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะทั้งหมด

ซึ่งถือว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นสามารถช่วยพัฒนาเรื่องการบันทึกรายการซื้อ-ขายสินค้าในสมุดรายวันทั่วไป ให้นักเรียนได้มีความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นซึ่งผู้เรียนสามารถวิเคราะห์รายการทางบัญชีที่เกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าและสามารถบันทึกบัญชีเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ โดยผู้วิจัยได้วัดจากการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 3 ชุด

ชื่อทบทวน: การศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวช.2 วิทยาลัยเทคนิค
นางรอง ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ในรายวิชาโปรแกรมการจัดการฐานข้อมูล

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวลิตา วรรณตรง

สาขาวิชา : คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษาในระดับชั้น ปวช.2 วิทยาลัยการ
อาชีพอุทุมพร ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ในรายวิชาวิจัยตลาด
ของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านในรายวิชาวิจัยตลาด
ตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ
แล้วนำมาข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษา
พฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษและวิเคราะห์
แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษา ชั้น ปวช.2 ในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า
สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดย
คิดจากนักเรียน 28 คน

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวรารัตน์ เลิศกิตติวัฒนกุล
ชื่อเรื่อง : การพัฒนาวิธีการต่อวงจรการทดลองรายวิชา วงจรพัลส์และสวิตชิงของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 เรื่องวงจรคลิปปเปอร์
ปีการศึกษา : 2560

บทคัดย่อ

การเรียนรู้รายวิชาวงจรพัลส์และสวิตชิง รหัสวิชา 2105 – 2006 เนื้อหาการเรียนรู้ประกอบด้วย ทฤษฎีเนื้อหา และใบงานฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ครบสมบูรณ์ เนื่องจากวงจรที่นักเรียนทำตามใบงานการทดลองนั้นมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นตามบทเรียน นักเรียนจึงไม่สามารถต่อวงจรเพื่อวัดรูปสัญญาณได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งยังวัดสัญญาณผิดตำแหน่ง ดังนั้น การทำวิจัยครั้งนี้เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยการให้นักเรียนทดลองต่อวงจรในโปรแกรมจำลองการทำงานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ก่อนที่จะต่อวงจรด้วยอุปกรณ์จริง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพอุทอง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 11 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ได้แก่ แผนการสอนจำนวน 8 คาบ และแบบทดสอบการต่อวงจรภาคปฏิบัติ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) และร้อยละ(%)

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถของนักเรียนในการต่อวงจรทดลอง โดยการใช้วิธีทดลองต่อวงจรในโปรแกรมจำลองการทำงานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ก่อนที่จะต่อวงจรจริงนั้น มีค่าสูงขึ้นกว่าวิธีการที่ให้นักเรียนต่อวงจรจากอุปกรณ์จริงในใบงานการทดลอง

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 เรื่องการเขียนผังงาน สำหรับนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม

ผู้วิจัย นางศรียรรณ มณีวงษ์

ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

วุฒิการศึกษา บธ.บ. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม การศึกษาครั้งนี้เป็นการ
วิจัยเชิงทดลอง มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ
กระบวนการกลุ่มและเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ ก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้ ประชากรที่ใช้ใน
การศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 16 คน กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
นักศึกษา สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม
วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จำนวน 16 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือ
ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ
(%) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$)

ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม
รหัสวิชา 3204 – 2101 ของนักศึกษาสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 กลุ่ม 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม พบว่า ก่อนการ
จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยรวม 11.75 คิดเป็นร้อยละ 58.75 หลัง
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม คะแนนเฉลี่ยรวม 15.44 คิดเป็นร้อยละ 77.19 ซึ่งจาก
ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ย
15.44 มากกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีค่าเฉลี่ย 11.75 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า
การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ชื่อเรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนเพาเวอร์พอยต์ในรายวิชางานฝึกฝีมือ๑ รหัสวิชา ๒๑๐๐-๑๐๐๓

ผู้วิจัย นายสัญญา เทียบฉายพันธุ์

แผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน

หน่วยงานวิทยาลัยการอาชีพอุทอง

บทคัดย่อ

รายวิชางานฝึกฝีมือ๑ รหัสวิชา ๒๑๐๐-๑๐๐๓เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาในสาขาเครื่องกล เป็นวิชาที่นักเรียนนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพต้องมีความรู้เกี่ยวกับปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ การบำรุงรักษา เครื่องมือและเครื่องมือกลเบื้องต้น งานวัดและตรวจสอบ งานร่างแบบ งานเลื่อย งานสกัด งานตะไบ งาน เจาะ งานลับคมตัด งานทำเกลียว งานเครื่องมือกลเบื้องต้น งานหล่อเบื้องต้นและการประกอบชิ้นงาน สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน จากการสังเกตการสอนนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ จะเห็นถึงปัญหาของนักศึกษาในวิชานี้คือ นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ได้อย่างยาก เพราะเป็นวิชาที่สลับซับซ้อน ทำให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบต่างๆและจากแหล่งความรู้ และได้ศึกษาจากผลงานวิจัยเพื่อนำมาใช้สร้างองค์ความรู้ให้เกิดกับผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งพบว่าการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพดังคำนิยามสมจิตสวธนไพบูลย์ (2541)กล่าวว่าหลักการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ค้นคว้าหาความรู้จะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ก็ตามส่วนครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกแนะนำและให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นประกอบด้วยกระบวนการที่สำคัญได้แก่การสำรวจและการสร้างองค์ความรู้ซึ่งสอดคล้องของกับงานวิจัยที่ได้ทำการใช้กับผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

จากตารางที่ ๔.๔ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามการเพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนโดยใช้ชุดสื่อการสอนเพาเวอร์พอยต์นำเสนอในวิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ระดับชั้นปวช.๑ กลุ่ม ๑-๔ สาขางานยานยนต์แผนกวิชาช่างยนต์ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๖๕๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๗๐๔ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เนื้อหาของเนื้อหาของสื่อการสอน มีความเหมาะสมต่อการเรียน / เข้าใจง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๙๖๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๖๐๓ รองลงมาคือ เนื้อหาของสื่อการสอน มีสีสันสวยงาม / เหมาะสมกับการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๖๗ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๖๖๘ และอันดับที่ ๓ เนื้อหาของสื่อการสอน ที่ใช้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๓๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๖๗๘ ความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อภายนอกเมื่อได้เรียนรู้จากสื่อการเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๗๐๐ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .๖๘๙ และอันดับสุดท้าย ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการออกแบบชิ้นงาน / สามารถประยุกต์ชิ้นงานจากการใช้เนื้อหาของสื่อการสอน ได้อย่างถูกต้อง โดยมีค่าเฉลี่ย ๔.๔๓๓ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๗๗๐

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

ผู้วิจัย นางสาวสุรรัตน์ ปรีเกษม

หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี

บทคัดย่อ

การทำวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) มีวัตถุประสงค์เพื่อ

๑) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑)

๒) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะสาระภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐จำนวน ๑๖ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานจำนวน ๑๕แบบฝึก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๓ ตัวเลือก จำนวน ๓๐ ข้อ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

๑. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) มีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๕.๔๓/๘๖.๔๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ ๘๐/๘๐

๒. ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.๑) พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๖.๔๗

ชื่อวิจัย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปีการศึกษา 1/2560

ชื่อผู้วิจัย นายสามารถ เกษแก้ว

หน่วยงาน วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

ปีการศึกษา 2560

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ปีการศึกษา 1/2560 วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากฎหมายธุรกิจ(3200-9001) ของนักเรียนชั้น ปวส.2

แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมทอง

ผู้วิจัย : นางพิมพ์ทิรา บัวคงดี

สถานศึกษา : วิทยาลัยการอาชีพอุทุมทอง

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ(3200-9001) ของนักเรียนชั้น ปวส.2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมทอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมทอง จำนวน 10 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2)

ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียน ระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมทอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชากฎหมายธุรกิจ (3200-9001) เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นั่นคือ ประสิทธิภาพการเรียนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้ $E_1/E_2 = 80.33 / 83.78$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด $E_1/E_2 = 80/80$ แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการฝึกทักษะตามหน่วยการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด